

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 lipca 2016 r. nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej I. Z. – P. prawa do zasiłku chorobowego za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy od 3 maja 2015 r. do 30 lipca 2015 r. oraz odmówił prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 2 sierpnia 2015 r. W uzasadnieniu decyzji, powołując się na art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 59 ust. 14 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2017 r., poz. 1368), wskazał, że podstawą przy ustalaniu prawa do zasiłku chorobowego jest pierwsza kopia zaświadczenia lekarskiego wystawiona na druku ZUS ZLA, a do zasiłku macierzyńskiego akt urodzenia dziecka, informacja o udzielonym urlopie macierzyńskim. Nadto, organ rentowy wskazał, że zgodnie z § 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki w sprawie szczegółowych zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, wzoru zaświadczenia lekarskiego i zaświadczenia lekarskiego wydanego w wyniku kontroli lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity – Dz. U. z 2013 r., poz. 229) w razie ubezpieczenia z dwóch lub więcej tytułów lekarz wystawia na wniosek ubezpieczonego, odpowiednią liczbę zaświadczeń lekarskich. Zaświadczenie lekarskie dla kolejnego płatnika składek, potwierdzające wcześniej orzeczoną dla innego płatnika niezdolność do pracy, może być wystawione na wniosek ubezpieczonego, w terminie późniejszym. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego oraz macierzyńskiego z tytułu zawartych umów z firmą (...) (...) (...) oraz K. R.. Dodał, że nie została ona zgłoszona z tytułu zawartych z wyżej wymienionymi umów do ubezpieczeń społecznych, w tym do ubezpieczenia chorobowego. Zaznaczył, że jednocześnie ubezpieczona nie przedłożyła druków zwolnień lekarskich, jedynie kserokopie zaświadczeń lekarskich, dlatego brak było podstaw do przyznania i wypłaty świadczeń (odwołanie – k. 6 akt rentowych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła ubezpieczona I. P. domagając się przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy od 3 maja 2015 r. do 30 lipca 2015 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od 2 sierpnia 2015 r. Nadto wniosła o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że pismem z 28 września 2015 r. wniosła do ZUS Oddziału w S. o wypłatę zasiłku chorobowego oraz zasiłku macierzyńskiego. Złożenie wniosku poprzedzone zostało wydaniem wstępnej decyzji organu rentowego z 3 września 2015 r. o podleganiu przez nią ustawodawstwu polskiemu z tytułu wykonywania pracy u pracodawców zagranicznych, tj. (...) (...) (...) w T. (Niemcy) oraz K. R. w L. (Niemcy) w okresie od dnia 8 października 2014 r. do dnia 30 marca 2015 r.. Z treści decyzji wstępnej wynikało, że ustalenie ustawodawstwa ma charakter tymczasowy, a zgodnie z treścią Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego Rady (WE) nr 883/2004 r. – jego ostateczność następuje z mocy prawa w terminie zawitym dwóch miesięcy pod warunkiem niezłożenia zastrzeżeń przez właściwą instytucję niemiecką. Dodała, że w dniu 5 listopada 2015 r. a więc po upływie dwóch miesięcy, organ rentowy zawiesił postępowanie w sprawie przyznania jej zasiłku chorobowego i macierzyńskiego, wskazując w uzasadnieniu, że zawieszenie jest konieczne do czasu ustalenia ustawodawstwa właściwego. Podkreśliła, że organ rentowy w dniu 21 lipca 2016 r. wznowił postępowanie i wydał zaskarżoną decyzję oddalającą wnioski o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego i macierzyńskiego. Zaznaczyła, że takie postępowanie organu rentowego można uznać za celowe wprowadzanie petenta w błąd celem późniejszego negatywnego rozpatrzenia jego wniosków. Wskazała, że organ rentowy musi mieć świadomość, że w piśmie z dnia 5 listopada 2015 r. ubezpieczona została poinformowana, że złożenie druków ZUS ZLA będzie niezbędne w przypadku ustalenia ustawodawstwa polskiego. Dodała, że o takim ostatecznym ustaleniu nie została poinformowana, a organ rentowy wcześniej pouczył ją, że odpowiednie druki powinny być złożone właśnie po tym ustaleniu. Organ rentowy od razu jednak wydał decyzję odmawiającą przyznania świadczeń. Dodatkowo ubezpieczona wskazała, że niezrozumiałe jest wydanie decyzji odmawiającej prawa do zasiłków z powodu niedoręczenia przez skarżącą druków ZUS ZLA. Takie działanie organu obarcza bowiem skarżącą odpowiedzialnością za obowiązki, które ustawodawca przypisał innym podmiotom (pracodawcom). Odnosząc się do braku zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych przez niemieckich pracodawców wskazała, że ubezpieczona nie może ponosić negatywnych konsekwencji zaniedbania przez pracodawcę obowiązków w zakresie zgłoszenia i odprowadzania składek do właściwego organu ubezpieczeniowego. Zaznaczyła, że za niezgłoszenie pracownika do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odpowiada pracodawca, a nie pracownik. Nadto podkreśliła, że organ rentowy

ustalając nawet tymczasowo właściwe ustawodawstwo, jako polskie, przyjął na siebie obowiązki wyjaśnienia wszelkich kwestii związanych z ubezpieczeniem, w tym również u pracodawców niemieckich (odwołanie – k. 2 – 3v).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz o zasądzenie od skarżącej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że ubezpieczona była zatrudniona jednocześnie na terenie Polski i Niemiec. Dodał, że w przypadku zatrudnienia w Polsce organ rentowy wypłaca ubezpieczonej zasiłek chorobowy i zasiłek macierzyński z tytułu zatrudnienia u K. P.. Zaznaczył, że w dniu 6 października 2015 r. ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę jej świadczeń także z tytułu pracy na terenie Niemiec nie składając druków zwolnień lekarskich, a jedynie kserokopie zaświadczeń lekarskich. Organ podkreślił, że zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Nadto wskazał, że przy ustalaniu prawa do zasiłków i ich wysokości dowodami stwierdzającymi czasową niezdolność do pracy są zwolnienia lekarskie. Podsumowując organ zaznaczył, że ubezpieczona nie została zgłoszona do ubezpieczeń, ani też nie złożyła wymaganych dokumentów, zatem organ rentowy nie mógł wydać decyzji przyznającej świadczenia społeczne (odpowiedź na odwołanie – k. 5 – 5v).

Postanowieniem z 29 marca 2017 r. (k. 104) tut. sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. do czasu wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie podlegania przez I. Z. – P. ubezpieczeniom społecznym, w tym chorobowemu z tytułu zatrudnienia u niemieckich pracodawców (...) (...) (...) w T. oraz K. R. w L., a także rozstrzygnięcia w sprawie podlegania przez nią ustawodawstwu polskiemu w okresie od dnia 1 kwietnia 2015 r.

W piśmie procesowym z dnia 30 maja 2017 r. (k. 111 – 112) organ rentowy stwierdził, że nie ma podstaw do wydania decyzji w sprawie podlegania przez I. Z. – P. ubezpieczeniom społecznym, w tym chorobowemu z tytułu zatrudnienia na terenie Niemiec na podstawie umowy o pracę u pracodawców niemieckich, ponieważ pracodawcy nie zgłosili jej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami. Nadto wskazał, że przedsiębiorstwa te nie figurują w bazie danych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako płatnicy składek.

Zarządzeniem z 12 czerwca 2017 r. (k. 114) Sąd ponownie zwrócił akta zasiłkowe pełnomocnikowi organu rentowego i ponownie zobowiązał go do uzupełniania w trybie art. 467 § 4 k.p.c. materiału sprawy poprzez wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie tego czy I. P. podlegała ustawodawstwu polskiemu w zakresie zabezpieczenia społecznego w okresie od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. i od dnia 2 sierpnia 2015 r. i dalej w okresie urlopu macierzyńskiego (w okresie spornym), a następnie poprzez wydanie decyzji w sprawie podlegania przez ubezpieczoną ubezpieczeniom społecznym, w tym chorobowemu z tytułu jej zatrudnienia na terenie Niemiec na podstawie umowy o pracę w firmie (...) (...) (...) oraz na podstawie umowy o pracę u K. R..

Pismem z 27 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że wobec I. Z. – P. polskie ustawodawstwo na podstawie art. 13 ust. 1 lit. a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. L 166 z 30.4.2004, s. 1 ze zm.) ma zastosowanie również w okresie od dnia 31 marca 2015 r. do dnia 8 czerwca 2018 r.

Decyzją z dnia 21 marca 2018 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że I. P. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę u płatnika składek K. R. w okresie od dnia 7 stycznia 2015 r. do dnia 28 lutego 2017 r.

Decyzją z dnia 22 marca 2018 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że I. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) (...) (...) od dnia 1 lipca 2013 r.

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2018 r. (k. 156) tut. Sąd podjął zawieszony postępowanie w sprawie.

Precyzując swoje stanowisko na rozprawie w dniu 15 czerwca 2018 r. ubezpieczona wskazała, że domaga się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. oraz zasiłku macierzyńskiego od dnia 2 sierpnia 2015 r. do dnia 30 lipca 2016 r., tj. za okres w jakim z zasiłku tego korzystała z tytułu zatrudnienia u polskiego pracodawcy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. P. od dnia 1 lipca 2013 r. pozostaje w stosunku pracy ze spółką (...) (...) (...) w T. (Niemcy) w wymiarze ¼ etatu (10 godzin tygodniowo, 40 miesięcznie).

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180, wniosek o wypłatę świadczeń – k. 1 akt rentowych, pismo ZUS z dnia 27 lipca 2017 r. – k. 172 – 173

I. P. w okresie od dnia 7 stycznia 2015 r. do dnia 28 lutego 2017 r. pozostawała w stosunku pracy z K. R. w L. (Niemcy), prowadząc kancelarię prawną na terenie Niemiec. Wymiar jej etatu wynosił ¼ (10 godzin tygodniowo, 40 godzin miesięcznie).

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180, wniosek o wypłatę świadczeń – k. 1 akt rentowych, pismo ZUS z dnia 27 lipca 2017 r. – k. 172 – 173

I. P. w okresie od dnia 8 października 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. miała zawartą umowę zlecenia (praca najemna) z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180, pismo ZUS z dnia 27 lipca 2017 r. – k. 172 – 173

I. P. od dnia 7 stycznia 2015 r. pozostaje w stosunku pracy z K. P. prowadząc Kancelarię (...) także w S. (prowadząc kancelarie w różnych państwach posiada on status pracodawcy niemieckiego i polskiego).

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180, pismo ZUS z dnia 27 lipca 2017 r. – k. 172 – 173

I. P. w okresie od dnia 31 marca 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. była niezdolna do pracy, będąc w ciąży.

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180, zaświadczenie (...) k. 46

Z powodu niezdolności do pracy I. P. otrzymywała zasiłek chorobowy w okresie od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r., następnie otrzymywała zasiłek macierzyński od dnia 2 sierpnia 2015 r. do dnia 30 lipca 2016 r. z tytułu zatrudnienia u K. P. w kancelarii w S..

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie I. Z. – P. – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180

Zasiłku chorobowego za okres od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 2 sierpnia 2015 r. do dnia 30 lipca 2016 r. z tytułu zatrudnienia u pracodawców niemieckich I. P. nie otrzymywała.

Dowód: przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180

Pismem z dnia 3 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. poinformował I. Z. – P., że w okresie faktycznie wykonywanej pracy na rzecz pracodawców polskiego i niemieckich na podstawie umowy o pracę, tj. od dnia 8 października 2014 r. do dnia 30 marca 2015 r. podlega polskiemu ustawodawstwu w zakresie zabezpieczenia

społecznego na podstawie art. 13 ust. 1 lit. a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. L 166 z 30.4.2004, s. 1 ze zm.).

W piśmie wskazano także, że ustalenie wobec I. Z. – P. właściwego ustawodawstwa stanie się ostateczne w ciągu dwóch miesięcy od poinformowania o tym fakcie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. instytucji niemieckiej, jeżeli nie zgłosi ona zastrzeżeń.

Niesporne, a nadto dowód: pismo z dnia 3 września 2015 r. – k. 19 – 20 (także w aktach rentowych)

Postanowieniem z 5 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zawiesił postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zasiłku chorobowego za okres orzeczonej niezdolności do pracy od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. oraz zasiłku macierzyńskiego od dnia 2 sierpnia 2015 r. z tytułu umowy o pracę zawartej z firmami (...) (...) (...) oraz K. R..

Niesporne, a nadto dowód: postanowienie z dnia 5 listopada 2015 r. – k. 3 akt rentowych

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wznowił postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zasiłku chorobowego za okres orzeczonej niezdolności do pracy od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. oraz zasiłku macierzyńskiego od dnia 2 sierpnia 2015 r. z tytułu umowy o pracę zawartej z firmami (...) (...) (...) oraz K. R..

Niesporne, a nadto dowód: postanowienie z dnia 21 lipca 2016 r. – k. 5 akt rentowych

Decyzją z dnia 21 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił I. Z. – P. prawa do zasiłku chorobowego za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. oraz odmówił prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 2 sierpnia 2015 r.

Dowód: decyzja z dnia 21 lipca 2016 r. – k. 6 akt rentowych

Pismem z 27 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że wobec I. Z. – P. polskie ustawodawstwo na podstawie art. 13 ust. 1 lit. a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. L 166 z 30.4.2004, s. 1 ze zm.) ma zastosowanie również w okresie od dnia 31 marca 2015 r. do dnia 8 czerwca 2018 r. I. Z. – P. wydano formularz A1 za ww. okres. Decyzja ta stała się ostateczna.

Niesporne, a nadto dowód: pismo z dnia 27 lipca 2017 r. – k. 172 – 173, przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180

Decyzją z dnia 21 marca 2018 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że I. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę u płatnika składek K. R. w okresie od dnia 7 stycznia 2015 r. do dnia 28 lutego 2017 r.

Dowód: decyzja nr (...) – nieponumerowana karta w aktach rentowych

Decyzją z dnia 22 marca 2018 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że I. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) (...) (...) od 1 lipca 2013 r.

Dowód: decyzja nr (...) – nieponumerowana karta w aktach rentowych

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. otrzymał w dniu 15 maja 2018 r. od I. Z. – P. kopie zaświadczeń lekarskich I. Z. – P. za okres od dnia 31 marca 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. (ZUS ZLA nr (...), ZUS ZLA nr (...)). Wcześniej zaświadczenia takie w oryginale I. P. dostarczyła wraz z pismami z dnia 10 sierpnia 2016 r. swoim

niemieckim pracodawcom, którzy nie złożyli ich w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S.. Pracodawcom niemieckim złożyła także wnioski o udzielenie jej zasiłku macierzyńskiego od dnia 2 sierpnia 2015 r. Nie uzyskała od nich jednak odpowiedzi w tym zakresie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. znajduje się w posiadaniu aktu urodzenia dziecka I. Z. – P. urodzonego w dniu (...) Został mu on dostarczony w związku z wnioskiem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego z tytułu zatrudnienia u polskiego pracodawcy.

Dowód: pisma I. Z. – P. z dnia 10 sierpnia 2016 r. – k. 25, 26, pismo I. Z. – P. z dnia 11 maja 2018 r. – k. 170, potwierdzenie obioru – k. 171v, zaświadczenia lekarskie – k. 29-30, pisma I. Z. – P. z dnia 25 czerwca 2016 r. i z dnia 1 lipca 2016 r. w sprawie zasiłku macierzyńskiego – k. 44-45, przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180

Do dnia dzisiejszego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. nie wypłacił I. Z. – P. zasiłku chorobowego za okres od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 2 sierpnia 2015 r. do dnia 30 lipca 2016 r. z tytułu zatrudnienia u pracodawców niemieckich.

Dowód: przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180

I. P. w okresie od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 5 września 2016 r. korzystała z urlopu wypoczynkowego. Następnie w okresie od dnia 5 września 2016 r. do dnia 28 lutego 2017 r. przebywała na urlopie wychowawczym, po który w okresie od dnia 15 marca 2017 r. do dnia 10 czerwca 2017 r. była niezdolna do pracy. W okresie od dnia 10 czerwca 2017 r. do dnia 8 czerwca 2018 r. otrzymywała zasiłek macierzyński.

Również w tym okresie wszystkie świadczenia otrzymywała jedynie z tytułu zatrudnienia u K. P. w kancelarii w S..

Dowód: przesłuchanie I. Z. – P. w charakterze strony – k. 57 – 60, 99 – 100, 179 – 180

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej I. Z. – P. okazało się zasadne.

Do dnia dzisiejszego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. nie wypłacił bowiem ubezpieczonej zasiłku chorobowego za okres od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 2 sierpnia 2015 r. z tytułu jej zatrudnienia u niemieckich pracodawców.

Wydając zaskarżoną decyzję z dnia 21 lipca 2016 r., jak wynika z jej uzasadnienia, jak i treści odpowiedzi na odwołanie złożonej w niniejszej sprawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kierował się faktem, że I. P. nie została zgłoszona z tytułu zawartych z pracodawcami niemieckimi umów do ubezpieczeń społecznych, w tym do ubezpieczenia chorobowego oraz że ubezpieczona nie przedłożyła druków zwolnień lekarskich, jedynie kserokopie zaświadczeń lekarskich. Powołał się przy tym na przepisy art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 59 ust. 14 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2017 r., poz. 1368) i wskazał, że podstawą przy ustalaniu prawa do zasiłku chorobowego jest pierwsza kopia zaświadczenia lekarskiego wystawiona na druku ZUS ZLA, a do zasiłku macierzyńskiego akt urodzenia dziecka. Nadto, organ rentowy wskazał, że zgodnie z § 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki w sprawie szczegółowych zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, wzoru zaświadczenia lekarskiego i zaświadczenia lekarskiego wydanego w wyniku kontroli lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity – Dz. U. z 2013 r., poz. 229) w razie ubezpieczenia z dwóch lub więcej tytułów lekarz wystawia na wniosek ubezpieczonego, odpowiednią liczbę zaświadczeń lekarskich. Zaświadczenie lekarskie dla kolejnego płatnika składek, potwierdzające wcześniej orzeczoną dla innego płatnika niezdolność do pracy, może być wystawione na wniosek ubezpieczonego, w terminie późniejszym.

Analiza materiału dowodowego w sprawie wskazuje, iż I. P. dopełniła swoich obowiązków w omawianym zakresie. Uzyskała bowiem zaświadczenia lekarskie wystawione w związku z zatrudnieniem u każdego z pracodawców, w tym

dwa zaświadczenie lekarskie z tytułu zatrudnienia u dwóch pracodawców niemieckich - (...) (...) (...) oraz u K. R.. Były to zaświadczenia lekarskie ZUS ZLA nr (...) i nr (...), których kopie ubezpieczona złożyła do akt sprawy (k. 29-30) i dostarczyła ZUS (k. 170-171). Oryginały dostarczyła zaś pracodawcom niemieckim (k. 25-26), którzy, jak się okazało, nie przekazali ich zgodnie z obowiązującymi przepisami do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.. Negatywnych skutków powyższego zaniechania nie może jednak ponosić ubezpieczona. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. był też w posiadaniu aktu urodzenia dziecka I. Z. – P. i nie kwestionował tego faktu wypłacając jej zasiłek macierzyński z tytułu zatrudnienia u polskiego pracodawcy (K. P. prowadzącego kancelarię prawną także w S.) za okres urlopu macierzyńskiego i urlopu rodzicielskiego od dnia 2 sierpnia 2015 r. do dnia 30 lipca 2016 r.

Już po wydaniu zaskarżonej decyzji, w toku niniejszego postępowania, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., w piśmie z dnia 27 lipca 2017 r. (k. 172-173) na podstawie art. 13 ust. 1 lit. A Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE.L 2004.166.1) stwierdził, że w okresie od dnia 31 marca 2015 r. do dnia 8 czerwca 2018 r. (a więc także w okresie spornym) I. P. podlegała ustawodawstwu polskiemu. Na tej podstawie wydał jej formularz A1. Wobec niezgłoszenia zastrzeżeń przez instytucję niemiecką w terminie 2 miesięcy od jej poinformowania, decyzja o określeniu ustawodawstwa polskiego dla ubezpieczonej w ww. okresie stała się ostateczna.

Ustalenie ustawodawstwa jednego kraju członkowskiego w sytuacji wykonywania pracy przez pracownika na rzecz pracodawców w kilku krajach członkowskich i istnienia konkurencyjnych tytułów ubezpieczenia wynika z kluczowej zasady koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w Unii Europejskiej, tj. podlegania ustawodawstwu tylko jednego państwa członkowskiego (art. 11 ust. 1 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004).

W konsekwencji ustalenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. polskiego ustawodawstwa dla I. Z. – P. we wskazanym wyżej okresie, a także na skutek zobowiązania Sądu do rozstrzygnięcia tej kwestii, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wydał dwie decyzje w sprawie podlegania przez I. Z. – P. ubezpieczeniu społecznemu, w tym chorobowemu z tytułu zatrudnienia wyżej wymienionej u pracodawców niemieckich.

I tak, decyzją z dnia 21 marca 2018 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że I. P. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę u płatnika składek K. R. w okresie od dnia 7 stycznia 2015 r. do dnia 28 lutego 2017 r. Decyzją z dnia 22 marca 2018 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził natomiast, że I. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) (...) (...) od dnia 1 lipca 2013 r.

Wobec powyższego, odpadły negatywne przesłanki do pozytywnego rozstrzygnięcia organu w zakresie prawa I. Z. – P. do zasiłku chorobowego za okres od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 2 sierpnia 2015 r. z tytułu jej zatrudnienia u niemieckich pracodawców.

Określenie stosowania dla I. Z. – P. polskiego ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego oznacza stosowanie w stosunku do jej osoby przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.1999, nr 60, poz. 636 ze zm.)

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy - zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W myśl zaś art. 8 tej ustawy - zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Ubezpieczona pozostawała niezdolna do pracy od dnia 31 marca 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r., będąc w ciąży i za okres po upływie pierwszych 33 dni choroby (zgodnie z ustawodawstwem polskim, tj. art. 92 § 1 pkt 1 k.p.), a więc od dnia 3 maja 2015 r. do dnia 30 lipca 2015 r. należy jej się zasiłek chorobowy z tytułu zatrudnienia także u niemieckich pracodawców.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 29 ust.1 pkt 1 ww. ustawy - zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

Przepis art. 29a ust. 1 ustawy stanowi zaś, że zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz urlopu ojcowskiego.

Zgodnie z przepisami Kodeksu pracy, stanowiącymi w tym zakresie część ustawodawstwa dotyczącego zabezpieczenia społecznego, po wykorzystaniu 20 tygodni urlopu macierzyńskiego powódka miała prawo do skorzystania z 32 tygodni urlopu rodzicielskiego (art. 180 § 1 pkt 1 k.p. art. 182^{1a} § 1 pkt 1 k.p.) i skorzystała z tego prawa, ale pobierając zasiłek macierzyński jedynie z tytułu zatrudnienia u polskiego pracodawcy za okres 52 tygodni, tj. od dnia 2 sierpnia 2015 r. 30 lipca 2016 r. (w minimalnej ustawowej wysokości z uwagi na wysokość dochodu u polskiego pracodawcy, u którego była zatrudniona jedynie na część etatu). Za tożsamy okres należy jej się zasiłek macierzyński z tytułu zatrudnienia u niemieckich pracodawców. Skoro zastosowanie do ubezpieczonej znajduje ustawodawstwo polskie w zakresie zabezpieczenia społecznego, to ma to miejsce bez sięgania do przepisów prawa niemieckiego w zakresie m.in. okresu trwania urlopu macierzyńskiego. Bez znaczenia jest też, tak jak zgodnie z przepisami prawa polskiego, czy pracodawca niemiecki udzielił ubezpieczonej urlopu macierzyńskiego, gdyż zgodnie z prawem polskim prawo do urlopu macierzyńskiego nie jest uzależnione od jego udzielenia przez pracodawcę i powstaje z mocy samego prawa.

Stan faktyczny w sprawie ustalono w oparciu o dokumenty zebrane w sprawie (w tym w aktach organu), co do których żadna ze stron nie wносиła zastrzeżeń oraz w oparciu o uznane za wiarygodne w pełnej rozciągłości i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zeznania ubezpieczonej I. Z. – P. przesłuchanej w charakterze strony.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Składały się na nie koszty zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia w związku z ustanowieniem przez ubezpieczoną pełnomocnika w osobie radcy prawnego – 360 zł - zgodnie z § 9 ust. 2 Rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.) w wersji obowiązującej na dzień wniesienia odwołania.

Z:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)